



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
Са главног претреса од 11.априла 2011. године

Констатује се да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **пуномоћник оштећених Мустафа Радоњићи,**
- **сви оптужени и то Миладиновић Топлица, Кастратовић Славиша, Богићевић, Брновић, Корићанин Вељко, Корићанин Видоје, Сокић Абдулах, Цветковић Звонимир и Поповић Срећко,**
- **браниоци, адвокати Бобот, Радивојевић, Перовић, Борковић, Шћепановић, Крстић и приправник из канцеларије Огњановића.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко мења колегу Огњановића?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јављам се за колегу Огњановића и колегу Мршовића. Нисам сигуран, мислим да постоји заменичко пуномоћје у списима, а у сваком случају ће колега Мршовић доставити заменичко пуномоћје. Имали су претрес данас у Крагујевцу и на путу су, вероватно ће стићи у паузи, ако је буде било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- **адвоката Огњановића мења адвокат Перовић, а ту се налази и приправник из канцеларије.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме нисам чула, извините?

Адв. приправник: Жељко Санковић из канцеларије Огњановић.

- **и адв. Крсто Бобот мења адвоката Петронијевића по заменичком пуномоћју у списима.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало смо данас овде стешњени, мања је судница него обично, али то је једино било слободно, па вам се у том смислу извињавам.

За данас смо позвали сведоке Сајичић Бранка, Поповић Слађану и Машић Слађана, с тим што за Поповић Слађану немамо никакву повратницу, односно никакву евиденцију о томе, да ли уопште је позив примила. Дошли су Сајичић Бранко и Машић Слађан.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес ОДРЖИ

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите, молим вас, Сајичић Бранка. У међувремену донели смо решење у погледу предлога, односно примедби које је имао господин Крсто Бобот, да се не могу користити записници, односно транскрипти о саслушању сведока из истраге и да у том смислу, како каже адвокат Бобот, само да то пронађем, да постоји одређена формална неисправност свих записника из истраге. Међутим, обзиром на одредбе чл.178. и 179. могуће је снимати исказе сведока, тако да у том смислу, ми ћемо те записнике користити.

Осим тога, такође, бранилац Крсто Бобот противио се извођењу доказа путем видео линка и каже, нисам сигуран да је такав начин извођења доказа предвиђен Закоником о кривичном поступку. Законом о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, чланом 14. предвиђени је да се сведоци могу саслушати видеолинком. Међутим, што се тиче сведока Исе Гашија, а пре свега тражимо податке о томе, због чега он није дошао, због чега се он није одазвао и проверамо да ли заиста постоји нека медицинска документација о његовом здравственом стању које би га спречавало да дође овде на претрес и да сведочи или евентуално, неке друге податке о његовом здравственом стању и у погледу тога, да ли он може да сведочи у овом поступку, тако да ћемо накнадно одлучити. Можда се он на крају и одазове позиву.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сајичић Бранко?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока у овом поступку где сте већ били код истражног судије.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије 04. јуна, дали сте податке везано за име Вашег оца, Ваше занимање и Ваше боравиште. Па ћете ми рећи, да ли има неке измене у Вашим личним подацима?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Нема никаквих, то што сам знао, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и

Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је упозорење које сте чули и код истражног судије. Пре давања исказа, полаже се заклетва, па Вас ја молим да тај текст заклетве прочитате наглас, имате ту испред Вас.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сајичић Бранко, са подацима као на записнику од 04.06.2010. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада код истражног судије говорили о томе где сте радили током бомбардовања и на који начин је био организован рад код Вас у фабрици, па ћете нам укратко рећи нешто о томе. Такође, говорили сте и о томе, кога од окривљених овде познајете. Рекли сте да познајете Вељка Корићанина.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он радио и тако даље. Значи у најкраћим цртама ћете нам рећи, када је и да ли је уведена уопште радна обавеза, да ли су сви радници имали радну обавезу или су неки били мобилисани и како је уопште био рад, да ли је функционисала производња или не.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да, јесте, била је уведена радна обавеза, радило се од 6 до 2 сата, сви су на време долазили и одлазили, тако да сам водио уредно евиденцију и приликом доласка и одласка и нико није могао да изађе без уредно, специјалне дозволе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите током радног времена?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да, током радног времена, тако да, овај, уредно сам водио евиденцију и оно колико се сећам, да уопште никаквог пропуста није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За целу фабрику сте водили или само за неке?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да, за читаву фабрику, БИП «Пећ», фабрика пива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали податке ко је мобилисан?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесам, комплетно све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте добили те податке?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не податке, водио сам евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, од кога сте добили податке ко је мобилисан од радника?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: А не, то нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте добили?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте онда знали, на пример?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ко је улазио, ко је излазио, водио сам ту евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту сте евиденцију водили, о уласку и изласку?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се односило само на раднике?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Само на раднике, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је контролисао улазак и излазак овако неких других лица?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ја сам био шеф обезбеђења, портири су били ту, нисам ја нон-стоп ту био и водио рачуна о томе, тако да су и спискови комплетни остали доле и о одласку и доласку радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радила фабрика или?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесте, јесте, радила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И производња?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, говорили сте о Вељку Корићанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељка баш знам игром случаја, као доброг и радника и човека ту, зато што је, овај, његов шурак је радио на централи. Па већином он је пре можда минуто, две, пет долазио и са њим је стајао. Баш се сећам да је нон-стоп скоро сваког дана ту долазио и да је са њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазио редовно на посао?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Долазио је, редован је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су последице биле ако неко не дође на посао?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Па вероватно привремене мере су биле уведене, морао је доћи, једино ако је неки смртни случај, ако буде, да не дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се није ни десило, мислите?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Добро, да ли су долазили радници онако организовано или у договору на пример?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: До 6 сати је било да сви уђу унутра, после 6 нисмо пуштали никога. Тако исто, до 14 сати, у 14 сати се отварао капија и онда су излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неког овде од окривљених ко је радио у фабрици?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ко је окривљени, ја сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читао Вам је истражни судија, зато Вам ја сада нисам прочитала – Поповић Срећко, на пример?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да, радио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, зато што је он сам рекао да је радио.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Али њега не знам да ли је радио овај, он је у пуниони радио, мислим, не могу да се сетим да ли је у то време, био или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио или, мислите да ли је био мобилисан?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да, не бих знао то да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке раднике који су мобилисани раније, а не када је почело бомбардовање?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Нисам ја ишао тамо, то је једанаест ОУР-а било, ја нисам могао да знам, само сам на капији, приликом уласка и изласка водио рачуна, своје раднике сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, говорили сте и о томе да знате где су села Ћушка, Накло, Захач.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Знам, знам, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се видело нешто ту из фабрике?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Нисам ја ништа, овај, ни видео, нити сам чуо за ово, до из јавности, тек сам онда чуо ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се нешто десило?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим, да ли се видело нешто са капије, на пример?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та села или пут?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, нисам могао ништа да приметим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се виделе можда упаљене куће?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Па нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Из фабрике није, пошто је то удаљено једно три, четири километра из града није могло да се види ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте живели у Пећи?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се видело нешто у граду, да ли се чуло?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Па, оно што је ратно стање, када је бомбардовање и када је било ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас зато што сте рекли да се из круга фабрике могло видети село Ћушка, то сте Ви рекли код истражног судије, па Вас зато питам, како је то, колико је то далеко?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Из круга да, али где сам ја био овамо, не, а из круга да, ако бих отишао до пунионе и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели колоне људи да организовано напуштају град?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, никада то нисам видео, никакве колоне, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се живело у Пећи, потпуно као и пре бомбардовања?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Није, све са неком стрепњом, човек је увек, водило се рачуна о себи, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, да ли све установе у Пећи и те неке јавне службе или приватне, да ли су све радиле током бомбардовања?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесу, јесу, али овај са, било је измењено радно време, од 6 до 14 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу, да ли знате, да ли су се регистровала возила?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесу, ја сам регистровао баш возило када сам избегао, 06-ог сам регистровао возило и побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. јуна?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И радили технички преглед?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Радио технички преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте радили технички?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: У «Ауто-моту».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки, нека та организација где се радио технички преглед?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Где могу да се сетим то, после једанаест година, углавном сам ја извршио технички. Знам да су ми наплатили и телефон, нисам уплатио телефон, морао сам телефон да платим, да бих регистровао ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли је било већих, приметно повећан број војске и полиције у граду?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Па не, нормално оно, онако, као и увек што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су далеко Кошаре?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кошаре?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Далеко, можда једно педесет, шездесет километара, седамдесет, не могу ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приметно војске више, да су ишли тамо у борбе?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Није се то ништа по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се ништа није примећивало?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: По граду нисам могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали можда да се возе нека кола без регистарских таблица?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада, пошто је тужилац у оптужници предложио да Вас позовемо, односно он је био сагласан и да прочитамо Ваш исказ, да видимо да ли има неко питање? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада је рекао да је радна обавеза или привремена мера била од 6 до 14 часова, а у истрази на страни 2776/341 каже од 7 сати до 15 часова, па мало да прецизира шта је тачно.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да, тачно јесте, добро, ја, од 7 после смо на колегијуму овај изменили, негде при крају бомбардовања, од 6 сати, тачно је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су уведене те привремене мере?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не бих, како бих знао, углавном од 7 се радило до 3, а онда смо негде на крају бомбардовања, онда на колегијуму изменили, овај од 6 да се почне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када се почело са тим привременим мерама?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: У току рата, не могу ја да се сетим сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су те привремене мере биле на снази у току маја 1999. године?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су биле на снази 15. маја?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесу до, сада ћу Вам рећи, ја сам дошао, овај, службено сам овде дошао у Београд, негде када је, 06. или 07. јуна, тада смо на колегијуму били и одлучили да се ради од 6 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви као шеф обезбеђења имате податак, колико је укупно радника радило и имало ту радну обавезу?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ти су радили који су морали да раде, они су долазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на који начин сте евидентирали долазак или одлазак радника?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Па они који су излазили, овај, са посебном дозволом, онда сам то водио у евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац, да ли сте имали неку књигу?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесам, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте уписивали у ту књигу?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ко је излазио, ко је дао дозволу, када је изашао и када се вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте уписивали у ту књигу долазак на посао у 7 сати?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Само ко је излазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ко је излазио, када?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: За време радног времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте уписивали у ту књигу одлазак радника са посла после 15 часова?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, нисам Вас питала, хоћете да седнете можда?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Нећу, нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Господине Перовићу, изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јесте, овај, одговорио сада сведок. Е сада ако Ви дозвољавате поновио бих питање да би разјаснили, мислим да је у истрази мало другачије речено, па да видимо шта је тачно. Ви сте сада изјавили да сте у ту књигу уписивали само посебне изласке са том посебном дозволом.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да, то сам и рекао.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Е сада ме занима, да ли је приликом доласка радника на посао и приликом одласка радника са посла, да ли је радник био дужан да се пријави на пријавницу приликом уласка у круг и приликом изласка?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, не, они су се тамо јављали својим шефовима.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Својим шефовима?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци? Не? Оптужени, нико? Пуномоћник, да ли имате питања?

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли знате Ви, на ком радном месту је радио Вељко Корићанин?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Знам, радио је код Милорада Шутића, они су радили, изводили су грађевинске радове све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, морате мало да приђете микрофону.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Изводили су грађевинске радове у кругу фабрике, радили су све и свашта, мислим, све што је требало за фабрику.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А Срећко Поповић, јесте рекли и за њега да сте знали?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, радио је, рекао сам и онда да је радио у магацину, зато не знам о њему ништа ни када је радио ни шта, у магацину тамо, на утовару пива ваљда, шта је радио.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Сада ови нису били дужни да се пријављују тамо код Вас тамо обезбеђењу. Међутим, да ли је била њихова обавеза да се пријављују негде у погону или где?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Е у погону да, свом шефу, они су знали сви ко долази, као код мене, на пример, ја сам имао раднике, знао сам по сменама када је ко радио, од колико до колико.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли Ви знате, да ли је била тамо нека књига која је вођена?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Мислим да је карнет био и сви су водили евиденцију, сваки за себе.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Поповићу. Морате да приђете микрофону.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе господине Перовићу уопште да устајете. Изволите. Нека седне господин Перовић, седите Перовићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, господин Сајчић каже да сам радио у магацину, ја сам радио у магацину, био сам диспечер, контролор. То је једно, друго, Кошаре су далеко од Пећи, Пећ-Дечане су 14 километара, Дечане-Кошаре, негде десет до дванаест километара, то је негде око тридесет километра, тридесет два километра, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Сокићу. Не Цветковић, немате питања? Да Вас питам, да ли сте чули, питао Вас је истражни судија, за неке паравојне организације или војне или полицијске, «Шакали» или неке друге?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Из штампе сам, из јавности овде, никада пре тога нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули можда за неке групе војске или полиције које су биле посебно овако активне у борбама?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога да се причало о њиховим можда успесима или тако нешто?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Нисам уопште чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командант у граду, међу војском, међу полицијом, ко је био ту од главних?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Овај, Топлица Миладиновић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Па, ја сам био овај код њега, па сам после због природе посла, овај, распоређен у фабрику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били код њега?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Овај, као резерва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте мобилисани као резерва?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да и онда сам, овај, због природе посла враћен у фабрику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то одлучио да се вратите, ко је доносио те одлуке?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Генерални директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки други старешина или само Топлица Миладиновић који је био задужен за резерву, за те људе који су мобилисани, који су код њега, па су онда враћени?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко изнад њега или је био он ту у граду?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је он био стациониран?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та команда?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ја сам тада, то је мени завршио неки, нисам се јављао више горе, одмах истог момента када сам добио позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршио Вам је тај директор или ко, неко други?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Директор да, ради природе посла, зато што сам морао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је директор претходно рекао да ће Вам завршити, да морате да морате да се вратите?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Рекао је да не могу ја да оставим фабрику тако, него да ме врати доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он рекао да ће то да заврши?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он рекао да ће да иде код Топлице?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Вероватно је ишао горе, пошто ја нисам добијао више позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: После Вашег питања, морам да поставим питање. Јесте ли Ви добили позив од ВТО, односно од Војног територијалног одсека?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јесам.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Писмени?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Јесте били обавезни да се јавите на тај позив?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ја јесам се, да.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је било у Пећи, је ли тако?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: У Пећи, да.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ништа, хвала, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко нешто да пита сведока? Одакле долазите, из Београда, је ли тако?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате неке трошкове доласка?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате неке трошкове доласка?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема нико више ништа да пита сведока. Има, господин Цветковић.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Поштовани судија, на Ваше питање господину Сајчићу, који је сервис радио, техничког прегледа, он каже «Ауто-мото». «Ауто-мото» није радио уопште, јер ту су радили Албанци и они су напустили, побегли су за време бомбардовања, радио је «П-транс», а у «Ауто-моту» је била канцеларија СУП-а где је радио Крчмаревић Зоран, Зоран још један исто се звао и још једна девојка и шеф њихов, Ранко Дончић. «Ауто-мото» уопште није радио као технички преглед. Једини технички преглед који је радио за време бомбардовања, то је био «П-транс».

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Тачно, ја сам заборавио.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: И само да Вам кажем нешто, сва возила из Пиваре, «ПИК»-ова возила она су радила технички преглед код мене, у «П-транс», јер ја сам потписао уговор са његовом директорицом Винком, да ради са возилима, технички преглед код нас, а он спомиње «Ауто-мото», он уопште није радио.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, ја сам ту регистровао, продужио сам саобраћајну, а тачно је да сам у «П-транс» завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, оптужени Цветковић Вас је подсетио.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: У праву је, да, у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ко је радио технички преглед?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Е баш ме је он увео на технички, сада сам се сетио, после једанаест, дванаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим сведок Сајчић Бранко наводи, што је оптужени Цветковић Звонимир рекао да је у просторијама «Ауто-мото Савеза»

била полиција, а да се технички преглед обављао у «П-трансу», наводи, «Јесте, јесте, он је у праву, он ме је увео, а продужење сам обавио у «Ауто-мото Савезу».

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: И то сам морао да платим телефон, нисам уплатио, морао сам код Ратка Томовића у пошти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да га подсетите?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Мислим, десет, једанаест година колико је прошло, ја памтим све људе који су радили.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Ја сам заборавио.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Знам ове људе што су радили, имена и презимена, све, ако је битно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате за сада.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Њих четворо је радило и шеф њихов је био стално, јер су они били измештени из СУП-а, СУП није био, СУП је био празан и они су се склонили у «Ауто-мото».

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Тачно.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: И он је могао само да продужи, али да врши технички у «Ауто-моту» никако није могао да уради.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, не, у праву си, сто-посто, сада сам се сетио, ја одговорно тврдим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели тада Цветковић Звонимира када сте ишли?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да, па он ме је увео, он ме је увео, ја сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас је увео?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јер ми се журило да бих завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи или у цивилном оделу?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: У цивилу је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте радили тај технички, како сте рекли малопре?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Па негде када је било, јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да подсетите сведока? Не?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Заборави се после једанаест година.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ја сам радио до 13. јула, овај, до 13. јуна, када смо напустили сви, цео град када је напустио и ја сам напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може ли још једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може када се оптужени врати на место, вратите се на место.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је средином маја месеца видео Вељка да долази на посао?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Средином маја јесам сигурно, али за 14. мај не могу да гарантујем, али средином маја сигурно, сваког дана. Ја не могу да кажем сада, одакле могу да се сетим, баш тог дана, а маја сигурно сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки дан, на пример, да кажете, нисам га видео тог дана да је дошао?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Нема шансе, не могу да се сетим, али он је редован био, на време је долазио и одлазио, редован је, баш и као, једино као доброга знам, и као радника и као човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте можда регистровали да он није дошао?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Не, нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али то би Вам упало у очи, то Вас питам? Да ли би Вам упало у очи да не дође?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Вероватно да би, зато што сам гледао сваког дана да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Неко још питање, не? Имате ли Ви још нешто да кажете?

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете или можете да останете, да пратите ток претреса.

СВЕДОК БРАНКО САЈИЧИЋ: Остао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите онда ту у публику. Ми ћемо позвати другог сведока, позваћемо Машић Слађана.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машић Слађан?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, значи ту ћете прићи микрофону, ту ћете да говорите. Ако Вам је zgodније, седите, ако ћете се осећати опуштеније, седите. Били сте већ код истражног судије, 04. јуна 2010.године и тада сте дали своје личне податке, када сте рођени, како Вам се зове отац и тако. Сећате се тога?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неке измене у Вашим личним подацима?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани овде данас као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате не смете ништа да прећутите, али можете да ускратите одговор на питања која би Вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење које сте чули код истражног судије, да ли сте то разумели?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре давања исказа полаже се заклетва, имате ту испред себе заклетву па нам прочитајте наглас.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Сведок МАШИЋ СЛАЂАН са подацима као на записнику од 04.06.2010. године, упозорен, опоменут након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је тада код истражног судије предложила одбрана, данас је овде у овом поступку тужилац предложио да будете саслушани, а Ви сте онда говорили о томе да познајете Видоја Корићанина.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете нам рећи одакле, да ли сте Ви радили заједно, и шта се дешавало током бомбардовања, да ли сте Ви у то време радили заједно и где на којим пословима?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Што се тиче Корићанин Видоја, он је из села Накла, општина Пећ, радили смо у Клини за време рата и пре рата заједно. Пре бомбардовања били смо повремено заједно након бомбардовања када је почело бомбардовање, онда смо били нон стоп заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Значи нисмо се одвајали, свака смена је била заједничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тако било, мислим је ли то био обичај да се тако ради што би рекли у пару?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не, ми смо били посебна јединица полиције, тако да смо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви припадници Посебне јединице полиције радили тако заједно или се десило да се баш Вас двојица увек имали такав распоред?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па нисмо баш могли сви, имало је по групама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашу групу сте чинили Ви и још неки?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да, колега Симоновић, Вучковић и, да нас четворо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од које године сте рекли да сте вас двојица радили заједно, да сте мобилисани, је ли тако?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте припадник полиције?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Ја сам припадник полиције од 1992. године до 1996. радио сам у Урошевцу 1996. прешао сам у Клини да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: У Клини где сам и био за време рата и пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ту је био и Видоје?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да, и Видоје је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је живео Видоје?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: У Наклу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Наклу?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је прешао у Клину?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: У Клини када је прешао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Он је пре бомбардовања пошто није било кретање толико сигурно, повремено становао код рођака ових, а када је почело бомбардовање онда није било сигурно кретање, није било сигурно кретање, није било безбедно и онда је морао да станује ту код рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непрекидно од кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Када је почело бомбардовање значи није било теоретске могућности да се креће безбедно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ишли у своје село или сте били и Ви у Клини?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да, ја сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то километара?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па моје село 6-7 километара, тако, од КLINE.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какве су Вама биле униформе, плаве или зелене? Мислим у основи.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па оне су биле мало маскирне, мало светлије од војске што је имала тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зеленкасте или плаве?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Отворенија боја мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зеленкаста?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та, питам Вас која боја је мало светлија од војске зато морате да кажете Ви боју да би се то снимило.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па светлија, значи војна је била зелена чини ми се маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажите како је изгледао, чиме се бавила ваша посебна јединица и ваша та група током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па радили смо све редовне полицијске послове обилазили смо сва ова села, држали смо пунктове и тако све полицијске послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било обичне полиције?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била саобраћајна полиција?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте онда Ви радили разумете ако.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви радили редовне полицијске послове ако је била редовна полиција, саобраћајна полиција, онда значи које сте ви то редовне послове радили.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Саобраћајна полиција, није то редовна станица, то је било три, четири саобраћајца, није било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: А и редовна полиција, нисмо се ми ту буквално много разликовали од редовне полиције, скоро смо све послове заједно радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему је то онда ПЈП, у чему је посебна?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па нисмо више били за интервенције, ови су други држали положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Држали су положаје рецимо ту околна села и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Ако би требало за интервенцију онда би ишли ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како, какве сте те распореди имали, како сте имали радно време?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да, распореди. Обично смо радили дневну смену, сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А распоред се утврђивао како, унапред дневно или недељно?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Распоред се радио сваки дан за следећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ко је радио ноћу?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Ноћу, па имало је других полицајаца који су радили ноћу, понекад смо радили и ми али већина, већином значи ретко када за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неке акције, неке интервенције што кажете током бомбардовања.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па кажем Вам значи ми смо били када треба да се пружи помоћ, и радили смо остале, обилазили смо места и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква помоћ извините?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Када би се положио напао или ако би неко био угрожен и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте радили само искључиво пре подне или сте радили некада и поподне?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Цео дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало цео дан.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: До седам увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали слободне дане?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Слободне дане није се имало, никако, то је било ванредно стање и није могло да се има слободних дана, нико није могао да има слободан дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате нечега посебног у вези Видоја Корићанина у то доба?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: У вези датог догађаја једино што сам сазнао то сам сазнао преко медија и да никада раније нисам чуо за тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам за Видоја, значи да ли се сећате нечега у вези њега у то доба, на пример да ли је ишао, где је живео, не знам, где је то становао, да ли је он учествовао у тим неким акцијама помоћи што кажете или неким интервенцијама, да ли је редовно долазио на посао, не знам како да Вас потсетим не знам шта се десило?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Значи сваки дан ми смо редовно долазили на посао, ни један дан нисмо били одвојено и нисмо се одвајали. Сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Видоје?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате где је живео?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па живео је у Наклу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: У Наклу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Током бомбардовања у Клини је код рођака становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас је ли знате где је у којој кући, мислим знате неку адресу и то?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па знам отприлике, отприлике знам кад се крене према Ђураковцу, то је са леве стране када се прође пруга, имала је пруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли знате кога има од фамилије, кога има у селу Наклу?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко му је тамо остао, је ли имао он неког тамо?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: У Наклу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не знам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао он некад код својих у Накло?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: За време бомбардовања? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био потпуно здрав све време током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он можда имао неку повреду?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Имао је саобраћану незгоду не знам тачно сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Имао је саобраћајну незгоду, не знам где је био, негде је ишао не могу да се сетим сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кажите ми које природе је била та повреда, да ли је она везана за кревет, да ли је био негде на лечењу?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био поштеђен рада, колико је то трајало, у ком месецу?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Мало је прошло времена доста стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам Вас зато што кажете да се нисте одвајали, да сте били непрекидно заједно, а повреда било у саобраћају или нека друга мислим да је ствар која би се упамтила, али ако се не сећате то је у реду?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што Вас за сада ја имам да питам. Тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Машићу да ли сте радили на пословима сузбијања криминалитета?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, браниоци?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јесте речено у истрази али кад се већ сведок поново саслушава само ради судског већа. Приликом доласка на посао причамо о периоду од бомбардовања, период бомбардовања, значи од 24.марта па до изласка са подручја Метохије. Да ли сте се приликом доласка на посао јављали неком?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да, свако јутро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ко ме?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па или дежурни старешина, или шеф смене, или ко је био ту.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте имали право да одсуствујете с посла?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Што?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Једино болест тешка или повреда или тако нешто, ратно стање, једноставно није се могло.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А уколико се неко не би одазвао редовном позиву на посао тог неког јутра, шта би се десило са тим припадником МУП-а?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Све што би било неоправдано суспензија или отказ.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А да ли се сећате ви од које године је Видоје Корићанин запослен у МУП-у Републике Србије?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не знам тачно.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па рецимо од '99?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте питати ако каже да не зна, немојте питати.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не зна, добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Оптужени? Мени само, знате шта, морам да вас вратим на ову повреду, значи ако неко одсуствује са посла само када је повређен из било којих разлога, или нешто тешко болестан и тако даље, да ли је био још неко други повређен?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Да ли је био још неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, повређен тада?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па вероватно јесте, не знам, 11 година скоро прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви чули шта се десило у село Ћушка?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: То сам сазнао из медија као што сам реко, значи први пут сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле јединице ПЈП на подручју Пећи и околних села?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не, то је већ 30 километара од Клине, ми смо посебна станица полиције, у Пећи је Секретаријат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте имали комуникацију?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Не. Старешине су вероватно имале, не знам, ми нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко нешто има да пита, имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Па ја би реко да ми је веома тешко пало кад је мој колега оптужен за ово дело и што је био оволико времена провео у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Машићу.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Јер знам да је сто посто човек невин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питала у којој полицији радите, нисмо то овде евидентирали, сада?

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Чукарица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарица, добро. То је то, још неко нешто има да пита? Не. Да каже? Можете да идете, хвала.

СВЕДОК СЛАЂАН МАШИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо позвали и Поповић Слађану, она, не само да немамо доказе да је позив примила него ево сада у међувремену из Службе за помоћ и подршку сведоцима јављају да она није стигла. За сутра Симоновић Драган, Церовић Чедомир и прекосутра Ђошовић Обрад и Ђуричић Крсто. У међувремену, господине Перовићу немојте ме прекидати, немојте ме прекидати. У међувремену 01.04 и претпостављам да ће бити ту предлог и за спајање, поднета је оптужница против Обрадовић Зорана, ми имамо доказа да је његов бранилац примио оптужницу, али немамо доказа да је оптужницу примио Обрадовић, тако да за сада када будемо имали те доказе, када оптужница што би рекли стане на правну снагу, доставићемо и вама уколико буде то спојено са овим предметом, обзиром да ту имамо предлог и за спајање и за неко раније саслушање. Још за данас нешто господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице ја бих на једну околност, наравно ово се сад већ трећи пут износи пред вама као пред већем, а везано је за саслушање сведока који су предложени за сутра и прекосутра. Тужилац је био предложио још пре месец дана да се ови, да се изјаве ових сведока прочитају на претресу и да се као такве прихвате, и ја сам се тада као бранилац који је предложио саслушање тих сведока сложио са тим, међутим оног дана кад ја нисам био на претресу, а браниоци су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте нам то причати, само нам реците шта је.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сада предлажем поново, значи саглашавам се са предлогом тужиоца да се ова четири сведока која су предложена за уторак и среду, преузимам обавезу на себе да ћу их ја лично обавестити да је донета таква одлука на суду, наравно уколико се сложе браниоци, уколико се сложи суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему причате ви сада?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да се не саслушавају ти сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему причате, ми смо позвали сведоке, донето је решење да их саслушамо, безпретно је то што причате.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, и имам још једну ствар, сада не знам да ли ви можете око тога одлучивати, јер се Зоран Обрадовић у притвору налази по одлуци другог суда Вишег суда у Панчеву, желим указати на једну посебну околност да се лекови којима је Зоран Обрадовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надзор над притвореницима у Панчеву не можемо ми да вршимо.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па ја сам се обратио и суду у Панчеву, судија у Панчеву је лекарску комисију која је потпуно супротне лекове дала за лечење Зорану Обрадовићу, уз образложење, мене је контактирала породица, која је контактирала лекара који га је лечио у Немачку седам година, и реко је да ако не, тај лекар је пренео породици његовој која живи у Немачкој, да уколико не настави са истим лековима да ће терапија од седам година бити потпуно узалудна и да може бити контраефекат, а он је овде добио потпуно супротне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ми сада уопште, то је потпуно ван памети.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја знам да нема, али мислим да можда ви имате виши утицај него судија у Вишем суду Панчеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, немојте говорити у глас молим вас, ми немамо уопште чак ни спојеног Зорана Обрадовића са овим предметом, тако да је ово све била једна прича. Господине Радивојевићу изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала вам председнице. У вези дописа који сам добио данас, хтео бих само нешто да укажем, овде из самог став два, опростите став три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта сте добили уопште.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ово сте ми ви доставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али не знам који.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: За Кастратовић Славишу у вези припадности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим. Аха, ово је стигло из, одакле, из Министарства одбране, Сектор за људске ресурсе.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, погледајте део који сам подвукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам шта мислите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Он никада није био професионални војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам они тако одговарају, послали смо поново, послали смо поново.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија могу ли још да инсистирам да буде, следећи буде саслушан господин Бешовић Веселин којег сам предложио и да прибавите те списе. Односно да господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Списе смо тражили, а онај други ваш предлог нисте то објаснили, па онда тражимо на неке две стране, што сте рекли против НН везано за догађаје у Бабај Боксу, па нисте рекли који Окружни суд у Пећи, дакле, онај тренутно или овај овде измештен.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Окружни суд у Пећи '99.године, који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај овде измештен, што се сад налази у Крагујевцу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за то и господин Петронијевић је имао неке предлоге код истражног судије, али овде их није понављао за сада, тако да ће он то конципирати.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија зато што смо били доле и знали смо шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала вам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само још једну молбу председнице ако може, ја молим судско веће да заказани сведоци за 13.април ако могу да буду одложени из оправданог разлога, то су сведоци који се директно тичу одбране оптужених које ја браним, тога дана 13.априла имам претрес пред Вишим судом, где постоји могућност завршне речи, то је у поступку против Младена Обрадовића и других припадника Образа, и истога дана у 14.сати имам седницу пред Апелационим судом за дело, за убиство у покушају, ја не знам да ли ћу стићи на време на овом претресу, знам да могу да ангажујем јавност али ја молим веће ако се могу сведоци, а ја преузимам на себе обавезу, с обзиром да сам их ја предложио у истрази да се одложе за 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу нема потребе да преузимате обавезу, то су изузетне ситуације када се на тај начин позивају сведоци, ми овде радимо 11.априла, то јест данас, и 12. и 13. и могли смо да радимо и

15. и 19. поподне у овој малој судници, само да обзиром да су људи у притвору, обзиром да има још много сведока, да не би губили време и грабимо све те дане кад год може да се нађе судница. Значи чекаћемо вас господине Перовићу. Уколико имамо комуникацију са сведоцима јавићемо им телефоном, то ћемо све сутра да проверимо и вама ћемо рећи да не почињемо у 14.30 него да почињемо у 16. али ћемо их свакако тога дана саслушати.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако то њима нешто значи из Крагујевца да ли ће да стигну у два или у три, и Апелациони суд сигурно неће радити по истеку радног времена суда.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па неће, сигурно неће, али ја због доласка и да не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, доћи ћете овде мало касније, ми имамо судницу за поподне и то је овде велика привилегија и луксуз кад се добије судница и тог се нећемо тако лако решити.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам свестан свега, због тога сам и претходно предложио, вероватно је дошло до неразумевања међу колегама ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу овде осим ваших клијената има још доста људи.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за данас смо завршили.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Јел могу да замолим, извините да ме сутра мења Борковић једно можда пола сата, имам главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Само толико хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле за данас смо завршили, а

**Главни претрес ће се наставити сутра 12.04.2011.године,
у 14.30 у судници 4.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА